

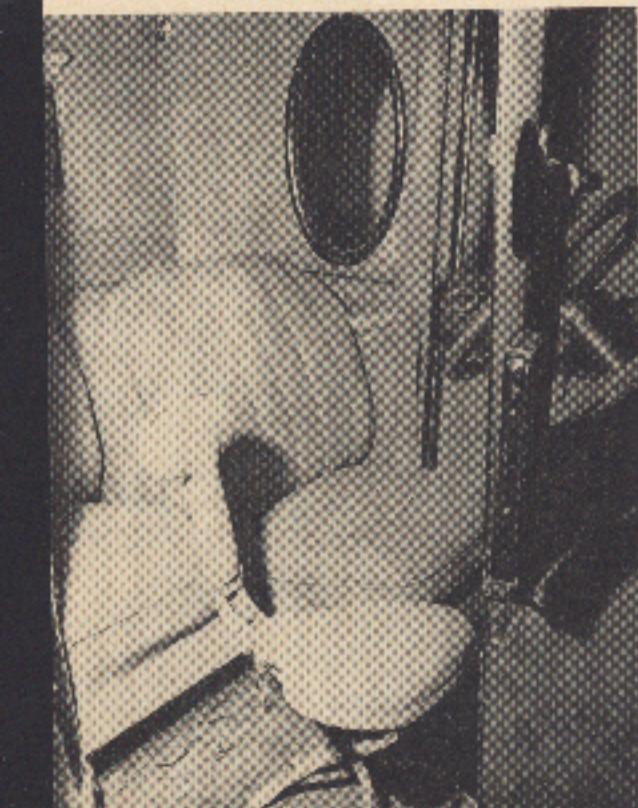
Herover en Wanderer årgang 1912, deponeret på museet af firmaet Bahnsdorf Petersen, Hillerød.

Vi sætter en øre i, at vognene er i den oprindelige stand. Det giver hovedbrud sommetider. Jeg har lige været på en biltur i Norge og Sverige på jagt efter nogle hjul til en gammel Buick. Jeg havde hørt, det var muligt at få dem deroppe, men måtte vende hjem uden udbytte.

Dagen efter blev jeg ringet op af en mand fra Køge, der fortalte, at han havde netop de hjul, jeg sågte. Jagten på de gamle biler — og på stumperne til dem — er det mest spændende ved det hele, siger Børge Kaa.

Veteranhil-folk er fænklede. Man snakker ikke meget — helst slet ikke — om de fund, man har gjort eller om dem, man har hørt om.

Herunder en Citroën fra 1920'erne — set indefra. Den forreste klædstol er ikke beregnet for børn, men for gravvokkede passagerer. Hyggeligt — ikke sandt?

Er der nogle, der kender en Cyklon?

Museets ældste vogn er en tysk konstrueret trehjuler, en Cyklon fra 1907. Der er to måske tre eksemplarer i landet. Børge Kaa er ført tilbage til den oprindelige stand og står næsten som da den kom fra fabrikken.

Desværre kan den ikke køre, siger Børge Kaa. Jeg mangler en enkel reservedel til karburatoren. Skulle der være en gammel mekaniker, der har sådan en liggende, vil jeg meget gerne tale med ham. Ja, bare en mand, som engang har været med til at reparere Cyklonerne, vil jeg gerne i forbindelse med. Han kan måske sige mig, hvordan den manglende karburatordel ser ud.

Cyklonen er en forhjulstrukket luftkolet to-cylindret vogn. Adskilige blev anvendt i København bl. a. til varetransport. Illum havde nogle stykker.

Jeg fandt Cyklon'en ovre på Kegnæs ved Als. Det var en gammel mand, der ejede den. Han havde forsøgt at bruge motoren til trækraft i en flyvemaskine, men uden held. Jeg fik Cyklon'en for 325 kr. I dag er den vel 25.000 kr. værd. Men der ligger også mange hundrede timers restaureringsarbejde bag.

Ford A kan køre 150 km

Børge Kaa viser rundt blandt museets mange herlige vogne. Nogle af dem er hans egne, andre udstilleret af veteran-bil klubbens medlemmer. Det er vogne, der kan sætte tankerne i sving hos alle bilglade. Hvad mener man om en Wanderer 1912, en 8 cyl. Cord fra 1929, adskillige herlige Ford T'er fra 1920'erne, en Citroën 1923, eller samme vognumserke i kloverbladsmodellen, en Fiat fra 1926. Den står med blankpudsset messingkoler, men der har man nu gjort lidt for meget ud af restaureringen. Vognene leveredes med sortlakeret koler.

Ford A modeller fra 1930'erne kan man stadig møde på landevejene. De er adsladige, det er det eksemplar, der findes på museet, ikke. Det er forsynet med tuningsæt, og vognen løber 150 km i timen. Jeg har kun kørt 130 km med den, siger Børge Kaa, det var nok for mig.

Chr. X's Cadillac

Kaa kan også fremvise Chr. X's gamle Cadillac fra 1930, et 12 cylindret præstestykke, udlånt til museet. Vognen har en pådigt historie. Den blev fra kongehuset via en bilhandler solgt til en fiskemand, som ville lave den om til lastvogn. Men da fiskerens kone hørte, at det havde været kongens, protesterede hun mod forandringer. I 7 år stod bilen imellem fisker-segtparret, indtil den endelig blev solgt til en veteranbil-mand.

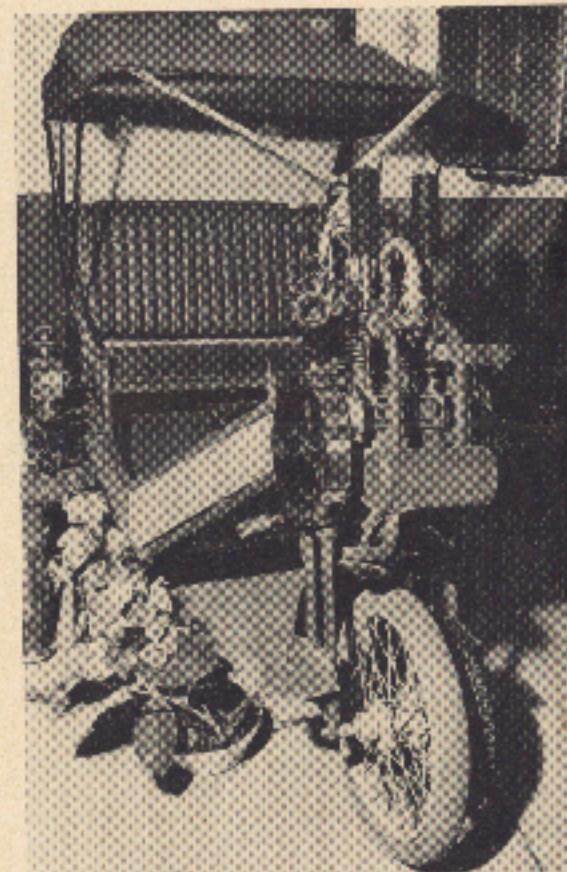
Det var en læge, der købte den. Han gik igang med at restaurere vognen og havde i to år motoren

stående inde i stuen, hvor den blev adskilt til sidste motrik.

Derimod var der ikke behov for noget større restaureringsarbejde med en Studebaker 1921. Den havde i hele sin levetid kun kørt 34.000 km. Det er invrigt forbavsende, at man ret ofte træffer på biler, der kun har kørt få tusinde kilometer, skent de er i veteran-alderen, siger Børge Kaa.

Enhver kan blive veteran-bilist

Ef det dyrt — hvis nogen af læserne skulle få blod på tanden? At lave et museum, ja, men ikke nødvendigvis blot at trille rundt i en veteran, siger Kaa. Selvfølgelig, vil man have en Rolls Royce koster det penge. Og alligevel, måske ikke så meget, som mange tror. En af mine bekendte har indsat en Rolls fra

En periode på museet er den gamle trehjulede Cyklon, ført tilbage til den oprindelige stand. Motoren, der trækker på forhjulet, er udskiftet.

1934 til salg. Det er præteksemplar i fineste stand. Pris: 20.000 kr.

Men jeg vil nu alligevel råde almindelige mennesker til at holde sig til almindelige biler, f. eks. Ford T eller A eller Chevrolet'erne fra samme periode. Får man fat i en Brennabor, en Matthis eller en gammel Stoewer skal man selv lave hver eneste reservedel, men i USA er der firmaer, som stadig fremstiller reservedele til Ford'erne og Chevrolet'erne, og de er ikke særligt dyre. Holder man sig til denne, er man kørende — og godt kørende i veteranan.

